

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ СНЕЖИНКИ

chitanka.info

В един добре угоен с болшевишки ругатни брой на в. „Мир“ специален кореспондент съобщава от Мюнхен как българските студенти ведно с немските си братя чествували паметта на всички погинали „в полето на честта“. Дописникът, който вероятно е някое чорбаджийско глезениче, гледало „полето на честта“ по картите, разправя между другото:

„Немците през време на войната уредиха разкошни паркове гробища не само за своите синове, но и за падналите българи, турци, французи и пр., и пр.“

Модерни паркове! Просто човек да премре от възторг при вида на тия райски градини гробища. Но не само немските патриоти могат да се похвалят с подобни паркове. Благодарение на грижливите български родолюбци не с паркове, а с гори от кръстове са залесени и тракийските полета, и македонските чукари, и румънските равнини, и... докъдето види око. Големи архитектурно-агрономични заслуги в това направление без съмнение имат старите народняшки освободители.

ИЗГУБЕНИ РАБОТИ

Вестник „Радикал“, който пророчески предвижда каква хала ще се извие на 19 февруари над почтените книжевници, събира последния си кураж и се обръща към безчислената радикална армия. И препоръчва ред наставления за общинските избори: кои, какви и колко трябва да бъдат кандидатите, как да бъдат напечатани бюлетините, как да се регистрира листата и най накрая отчаяно се провиква:

„Да се запомни: гласове, подадени за листа, която не е правилно поставена, са гласове загубени!“.

Ех, само туй да е загубата! Само неправилно подадените гласове да са изгубени. Работата е там, че и правилно подадените за радикалите гласове са гласове загубени, както въобще си е загубено цялото метиляво радикалско стадо.

ТРИЦИ

По примера на своите приятели, наричани ей тъй за разнообразие „кокалановци и кождери“, дружбашите пускат в обращение няколко предизборни мухоловки, намазани със сладливото лепило на оранжевите фондове. Една от тези мухоловки е славната газета „Победа“. Между купищата си вестникарски клюки и недомислия „Победа“ насочва „победоносното“ си калемче и срещу болшеvizма.

„Болшеvizмът с неговите абсурди е роден от един също така абсурден режим — царския. Маятникът на историята направи замах от една в друга крайност и ще спре нейде по средата. Русия ще бъде демократична страна.“

„Маятникът“ на историята никога не е спирал, та и сега въпреки молитвите на оранжевите демократи от „Победа“ няма да спре. Няколко мозъчни „маятници“ са спрели наистина, но криви ли са редакторите на „Победа“, че ги е сполетяло това часовникарско нещастие? Та на всички стари политически стенни часовници и будилници махалата са спрели или едва кълцат. И те могат да бъдат приспособени само за мелене трици. Ето защо „Победа“ в същия брой редом със статията печата с грамадни букви тлъсто обявление:

„Кооперативното дружество Народен магазин, централа София, клонове Варна, мелница «Вайс» и пр., и пр., купува-продава за своя сметка брашна и трици.“

Думата е за брашната на безотчетните фондове, които лакомо се гълтат от „Победа“ и пр., и вестникарските трици, които биват складираны пред дверите на земеделския храм.

БЕДНИ ХОРА, КАКВО ДА ПРАВЯТ

Редом с тази патриотична история разцъфтява като белоснежното кокиче и друга. В камарата е депозирано питане от Гр. Чешмеджиев за гастрономичните подвизи на народняшкото величие Д. Яблански, като управител на „Червен кръст“.

Много са тези подвизи. Между тях един е:

Комендантът на V пол. участък с дознание от 6.X.1917 г. е констатирал, че в домовете на Д. Яблански и Ив. Ев. Гешев и др. са стоварени по няколко качета сирене и други тенекии с млечни продукти от мандрата на Червен кръст в с. Драгоман, която Мандра се завежда от някой народняк, бивш съд. пристав Георги Костов, не особено с добра репутация и пр.

Значи, сиренце и масленце за бедните народни хора Ив. Ев. Гешев и Д. Яблански, откъснати от устата на болните войници! Иди и разправай после, че народняците не са народни хора! Знаят, че болните нямат апетит, и господата Гешев и Яблански (слава богу със здрави пищеварителни органи) бързат да си предложат услугите. Каква добродетел, която разчувствувала даже общоделците, които неотдавна се кълнеха в Червения кръст, крещейки патетически, че всички помощи, пратени за гладуваща Русия, ще бъдат ограбени и злоупотребени, ако минат през комунистите. Даже властта бе забранила други, освен хората на Червен кръст, да събират помощи! Златни времена, златни сърца!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.